

Făptură nouă, iată pe frunte
întâia lumină te-a uns!
Pe noi repede soarta ne mână –
tu fără pas ne-ai ajuns.

Făptură de nicăieri coborâtă-n
imperiul mumei,
auriu, tânăr, proaspăt ulcior
rupt din coastele humei!

Griji, biruinți și uimiri încercând
în preajma ta sta-vom ades.
Dura-vei în noi o lumină, mare ca-ncrederea,
cu care tu azi ne-ai ales.

Sus stelele cele mai treze
aprend cărbuni de diochi.
Subt strașina vremii vei crește
încet, ca o lacrimă-n ochi.

Lucian Blaga